

Projev ministra obrany Martina Stropnického na Velitelském shromáždění dne 28. 11. 2017

Vážený pane prezidente, vážený pane náčelníku Generálního štábu, vzácní hosté, dámy a pánové, vojáci!

Tady zazněly zásadní myšlenky, ať už z úst pana prezidenta, nebo pana generála Bečváře, a já se rozhodně nechci opakovat v tomto smyslu. Ale dovolím si být trošičku osobní. Snad mi to odpustíte, protože já jsem ve funkci ministra obrany na den přesně tři roky a deset měsíců a shodou okolností na zítřejším zasedání vláda podá demisi. Čili je to patrně poslední setkání s vámi v tomto reprezentativním složení. A musím vám říct, že je to pro mě docela silný okamžik. Ale abych to aspoň malinko zlehčil.

Já si vzpomínám, když jsem někdy začátkem února stanul takhle před vámi - bylo to v menší místnosti a byla vás zhruba polovina – a já jsem byl dost čerstvý, řekněme i nepopsaný list. Měl jsem nějaký takový zahajovací projev a vy jste se mně koukali takovýma zkoumavýma očima. V těch očích já jsem viděl číslíčky: vydrží tři, šest, osm týdnů; tak dva měsíce, možná tři. A já jsem moc rád, že bych se tady nějak chvástal. Probůh! Ale jsem hrozně rád, že jsem si nějakým časem vydobyl, nebo zasloužil vaši důvěru, nebo aspoň valné části vás. Že ta práce s vámi byla nesmírně náročná, ale taky podnětná a smysluplná, protože bezpečnostní situace se dramaticky proměnila.

Dovoluji si říct, že málokterý ministr obrany České republiky, a polistopadový nepochybně, procházel tak složitým bezpečnostním kontextem. A to vše v situaci, kdy třeba na přelomu roku 2012 a 2013 se za tři měsíce vystřídali čtyři ministři obrany. A kdy byla potřeba, aby ta obrana – a to tady bylo už řečeno – aby pocítila nějakou stabilitu, aby pocítila politickou podporu, včetně té rozpočtové podpory.

A tak jsem rád, že na jaře roku 2014 - možná si vzpomenete na 15. výročí našeho členství v NATO – se koaliční strany zavázaly k tomu, že zvrátí ten záporný rozpočtový trend. A že konečně se postupně bude armáda rozpočtově dostávat tam, kam patří a kam by měla dospět, jak i naznačil pan prezident. A já jsem rád, že když jsme začínali na 42 miliardách, tak za pár dnů budu obhajovat ve výboru pro obranu rozpočet na příští rok, který se blíží 60 miliardám. A věřím, že dle plánu na rok 2024, řekněme nejdéle 2025, jsou ta dvě procenta HDP, která stejně jako pan prezident považuji za samozřejmost, nikoli za nějaký luxus nebo nějaký nadstandard, reálná.

Já jsem rád, že jsme mohli pracovat s nějakým dlouhodobějším horizontem. To taky si myslím, že obraně scházelo, a nebyla to rozhodně její vina. Ten finanční nárůst musí být provázen přípravou jednotlivých akvizičních velkých akcí a projektů. Jsem rád, že v tomto smyslu jsme výrazně zintenzivnili spolupráci s naším domácím obranným průmyslem. Jsem rád, že se zavedli - ale nebylo to zvykem - postupy z hlediska určení manažera konkrétního každého projektu a určení časového harmonogramu. Samozřejmě to můžete dělat, když máte závazný politický slib, že ty finance skutečně přijdou.

Ono se to někdy malinko podceňuje. My jsme opravdu proinvestovali víc než čtyřicet miliard za ty roky minulé, kdy jsme tady společně „válčili“. My máme schválené, jak už tady naznačil náčelník Generálního štábu, modernizační projekty na pozemní i vzdušné síly, které jsou projednané na ministerstvu financí v hodnotě 150 miliard. Takže já věřím, že armáda bude v tom trendu dynamické modernizace pokračovat.

A v tom kontextu bych se také rád zmínil o tom lidském faktoru. Samozřejmě, že největší kapitál je vždycky ten lidský element. A v tom bych rád poděkoval za ty náborů. Ty náborů nejsou snadné v situaci, kdy je nízká nezaměstnanost, a vám se daří rekrutovat ta čísla, která jsou dneska kolem dvou tisíc ročně. Tak to je skutečně úctyhodný výkon. Jsem samozřejmě velmi rád, že se zdvojnásobil počet aktivních záložáků.

Jsem rád, že se věnujeme veteránům. Že jsme se pro ně snažili vytvořit rekvalifikační programy, že mají šanci pracovat ve státních podnicích, již jsme zřizovateli. A jsem rád, že máme ženu generálku. Jsem rád, že armáda má vysokou důvěru u našich obyvatel. To si myslím, není rozhodně zadarmo. To je odpracováno. To je něco, co jste si museli zasloužit. A je to určitě obrovský závazek.

Snažíme se být aktivní, jak tady bylo už naznačeno, jak v rámci třeba posílené obranné spolupráce v rámci Evropské unie. Byli jsme určitě jedním z prvních, kdo podpořili ten francouzsko-německý plán a hlásíme se k tomu. Podepsal jsem s kolegou Zaorálkem před několika týdny v Bruselu, že přistupujeme k tzv. PESCO programu a máme tam už přihlášené i vlastní projekty. Ať už své, nebo projekty jiných zemí, na které se napojíme.

Aspoň heslovitě musím poděkovat všem vojákům z misí. Víte sami, že ty uplynulé roky nebyly snadné a že jsme o několik statečných mužů přišli. A patří to k okamžikům, na které -věřte mi – nezapomenu. Ale my jsme byly také nesmírně úspěšní. My jsme si vysloužili ostruhy, další kvalitativní úroveň tím, jak naši vojáci působili v Mali a jak zachraňovali i civilní životy. Velmi úspěšná je i ta mise na Sinaji, někdy si na ni trochu zapomíná.

Občas se šermuje penězi, nebo se šermuje tím, že máme zastaralou techniku. Ano. Ale teď už je ta fáze, kdy graduálně je reálná šance to neustále zlepšovat a dostávat se do té fáze, v které bychom všichni armádu chtěli mít. Protože skutečný výkon, ten výkon na zemi nebo vzduchu při airpolicingu, je standardně hodnocen jako vynikající našimi spojenci. A věřte mi, že to je radost při těch jednáních v Bruselu slyšet opakovaně chválu na vás - na naše vojáky.

A úplně na závěr bych chtěl poděkovat za spolupráci. Samozřejmě, že jsme vždycky nebyly ve všem zajedno, že jsme spolu polemizovali, i za to jsem rád. Chtěl bych velice poděkovat náčelníkovi Generálního štábu, panu generálu Bečvářovi. Vztah ministra obrany a náčelníka Generálního štábu je vždycky klíčový, aby ten resort mohl fungovat. A je to samozřejmě složité. Protože ty dvě úlohy jsou odlišné a zároveň se musí doplňovat. Ti lidé musí spolu spolupracovat, jinak to soukolí skřípe. Takže za to chci panu generálovi poděkovat.

A na závěr bych chtěl poděkovat panu prezidentovi, protože se o otázky obrany systematicky zajímá. Protože s námi často o tom hovořil. Protože často přispíval svými myšlenkami nebo nápady tomu, co bychom měli, mohli nebo v čem jsme třeba udělali chybu. A to není tak úplně častý zjev v politice, aby ten nejvyšší ústavní činitel neměl jenom na papíře tu funkci toho nejvyššího velitele, ale byl skutečně člověkem, který se o to meritum obrany té země, jimž je nejvyšším představitelem, takhle intenzivně zajímá. Za to bych vám, pane prezidente, chtěl moc poděkovat a dovoluji, abych vám v této souvislosti i s tou zítřejší demisí předal malý osobní dárek.